

The logo for IADGE 2022 is a bright pink circle containing the text 'IADGE' in a bold, yellow, sans-serif font, with '2022' in a smaller, yellow, sans-serif font directly below it. The background of the entire page features abstract, overlapping lines in shades of purple, pink, and white, creating a modern, geometric aesthetic.

**IADGE
2022**

The 4th National Academic Conference And International Creative Exhibition (2022)

International Art and Designs Collaboration Exhibition 2022

Theme: Transforming the Country through Art, Culture and Innovation

บทความประกอบผลงานสร้างสรรค์

นิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565

ในโครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565

ภายใต้หัวข้อ : ศิลปะ วัฒนธรรมและนวัตกรรมพลิกโฉมประเทศ

The 4th National Academic Conference
And International Creative Exhibition (2022)

International Art and Designs Collaboration Exhibition 2022
Theme: Transforming the Country through Art, Culture and Innovation

บทความประกอบผลงานสร้างสรรค์

นิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ
ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565

ในโครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ
ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565

ภายใต้หัวข้อ : ศิลปะ วัฒนธรรมและนวัตกรรมพลิกโฉมประเทศ

**The 4th National Academic Conference
And International Creative Exhibition (2022)**

“Theme: Transforming the Country through Art, Culture, and Innovation”

The 4th National Academic Conference and International Creative Exhibition (2022) is organized to serve as a platform for the exchange of academic knowledge and creative works between artists, art instructors, art students, and other arts enthusiasts specializing in the various areas of visual arts, architecture, design, and other allied fields. The theme of the event changes every year, in response to foregoing trends, issues, and ideologies.

This project is made possible through the cooperation of four universities collectively referred to as the 4U PLUS Network – dedicated to the pedagogy of arts and design. The 4U Network consists of: Prince of Songkhla University – Faculty of Fine and Applied Arts (Pattani Campus); Dhurakij Pundit University – Faculty of Fine and Applied Arts; Burapha University – Faculty of Fine and Applied Arts; and Bunditpatanasilpa Institute – Faculty of Fine Arts. The event will provide artists, art instructors, art students, and other arts enthusiasts an opportunity to present their academic researches (during the Academic Conference) and/or exhibit their creative works (at the Creative Exhibition) to the public. Submitted works will be scrutinized by a review committee which consists of national experts before presentation and/or exhibition.

Universities, organizations, institutes, individual artists and designers from Malaysia, Indonesia, Singapore, China, Republic of Korea, Taiwan, India, Italy, and our partner organizations from other parts of Asia and Europe will also be invited to present their academic researches and/or exhibit their creative works. This event will be a splendid opportunity to engage in the development artistic heritages and to experience the rich artistic and cultural exchanges through the exhibition, publication, and networking of art works and researches from local, national, and international artists.

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ
ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565

ภายใต้หัวข้อ : ศิลปะ วัฒนธรรมและนวัตกรรมพลิกโฉมประเทศ

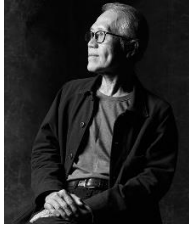
(Transforming the Country through Art, Culture and Innovation)

โครงการประชุมวิชาการระดับชาติและนิทรรศการแสดงผลงานสร้างสรรค์นานาชาติ ครั้งที่ 4 ประจำปี 2565 จัดขึ้นเพื่อเป็นเวทีแลกเปลี่ยนความรู้ด้านผลงานสร้างสรรค์ระหว่างศิลปิน คณาจารย์ และนักศึกษา ทั้งงานด้านศิลปกรรมทุกแขนง งานสถาปัตยกรรม และงานการออกแบบในสาขาศิลปะอื่น ๆ ภายใต้หัวข้อที่กำหนดในแต่ละปี

โครงการดังกล่าวเป็นผลสืบเนื่องมาจากความร่วมมือของมหาวิทยาลัยทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชนที่มีการเรียนการสอนด้านศิลปะและการออกแบบประกอบด้วย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา และคณะศิลปวิจิตร สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ (ภาคีเครือข่าย 4U PLUS) โดยมีจุดมุ่งหมายของโครงการเพื่อเป็นเวทีให้คณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และบุคคลผู้สนใจ ได้นำเสนอผลงานทางวิชาการและผลงานสร้างสรรค์ด้านศิลปกรรม ผลงานด้านการออกแบบ ต่อสาธารณชน ในรูปแบบของการจัดประชุมวิชาการและการจัดแสดงนิทรรศการ โดยผลงานที่นำเสนอและจัดแสดงจะผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิระดับชาติ

การจัดทำโครงการครั้งนี้ นอกจากเป็นการสร้างความร่วมมือของ 4 สถาบันแล้ว ยังมีองค์กร สถาบันศิลปะ และศิลปินนักออกแบบจากต่างประเทศทั้งในทวีปเอเชียและยุโรปส่งผลงานเข้าร่วมนำเสนอ อาทิ มาเลเซีย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ จีน สาธารณรัฐเกาหลี ไต้หวัน อินเดีย อิตาลี ฯลฯ ซึ่งนับเป็นโอกาสสำคัญที่จะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ประสบการณ์ และวัฒนธรรม ในการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบในลักษณะต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการด้านผลงานสร้างสรรค์ต่อไปในอนาคต

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ (Peer Reviewers)

Mr.Somsak Chowtadapong
National Artist for Visual Arts (Painting)
อาจารย์สมศักดิ์ เขาวนธาดาทงศ์
ศิลปินแห่งชาติ สาขาทัศนศิลป์ (จิตรกรรม)

Associate Professor Dr. Chaiyasit Dankittikul
Expert Evaluator for Architecture
รองศาสตราจารย์ดร. ชัยสิทธิ์ ด้านกิตติกุล
ผู้เชี่ยวชาญด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์

Associate Professor Prasert Pichayasoonthorn
Expert Evaluator for Visual Arts
รองศาสตราจารย์ประเสริฐ พิชยะสุนทร
ผู้เชี่ยวชาญด้านทัศนศิลป์

สารบัญ

1. KLONG PAKPID BAG.....	1
Jakrapan Suraprasert	
2. From virtual reality to virtual realized--"Metaverse" and art with metaverse	8
LIN ZHU	
3. Harmony and Simplicity: The Creation of Experimental Sculpture	12
Lung-Chi Lin	
4. Colour Lifeye of Cats: Montage to Imagery Record of Digital Arts	20
Shian-Heng Lee	
5. Face Mask Brace Prototype Design by RecycledMaterials	27
Yu-Pei Kuo	
6. ความสวยงามของความไม่สมบูรณ์.....	34
ฐานิญา ริชวกรณ์	
7. การพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าแฟชั่นไลฟ์สไตล์สำหรับ Gen Z จากผ้าขาม้าทอมือกรณีศึกษา ชุมชนนาหมื่นศรี อำเภอนาโยง จังหวัดตรัง.....	40
กมลศิริ วงศ์หมึก	
8. BitBrain Cards Game ปูรากฐานความคิดสร้างสรรค์สู่จักรวาลนฤมิต.....	49
ทิพย์ลักษณ์ โกมลวนิช	
9. รูนันต์.....	58
โกเมศ กาญจนพ่ายัพ	
10. การพัฒนาเครื่องแต่งกายบุรุษจากผ้ามัดย้อมสีเปลือกโกกวางด้วยแนวโน้มนการออกแบบแฟชั่นฤดูกาลใบไม้ผลิและฤดูร้อน 2022.....	63
กมลวรรณ พัชรพรพิพัฒน์ สารสุข	
11. ความทรงจำอีกฟากแม่น้ำ.....	70
กฤติน ดลภักนิยมกุล	
12. การออกแบบการแสดงอารมณ์ด้วยสายตาสำหรับหุ่นยนต์บริการ.....	73
กิริติ ศรีสุชาติ	
13. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด “วัฏจักรของชีวิต”	78
เกรียงไกร กงกะนันทน์	
14. “เรื่องเล่าจากอูมมี”	84
คีตดา อีสรัน	
15. รูปร่างบนเรือนร่าง.....	93
จารุวรรณ นครจารุพงศ์	

สารบัญ (ต่อ)

16. โครงการปรับปรุงโรงเรียนสอนโยคะฟลาย.....	100
จิณณ์ธิดา สุระประเสริฐ, ธนิต จึงดำรงกิจ	
17. “จินตนาการสิ่งมีชีวิตสายพันธุ์ใหม่”	106
ชยันต์ พลอาสา	
18. การสร้างสรรค์ลวดลายสีเส้นแห่งป่าฮาลา-บาลา.....	110
ชิสา สุวรรณนาวิน	
19. ในห้วงแห่งมนต์เสน่ห์อารยธรรมจีนโบราณ.....	117
ณชกร อุไรรัตน์	
20. การสร้างสรรค์งานศิลปะจากผ้าทอนาหมื่นศรี จ.ตรัง.....	124
ณมณ ชันธชะนะ	
21. กามกิลเลส.....	131
เด่นพงษ์ วงศาโรจน์	
22. Mine – Mask - Me	137
ทรงเกียรติ ภาวดี	
23. การสร้าง Wearable สำหรับ Metaverse	144
ทักษิณา พิพิฑกุล	
24. การพังทลายของโลกใบเก่า.....	151
ธนพร งามจิตร	
25. สื่อวีดิทัศน์ “จิตรกรรมดิจิทัลสันนิษฐานจากจิตรกรรมฝาผนังอุโบสถวัดชมภูเวก (ภาพมารผจญ)”	154
ชนพล จุลกะเศียน	
26. จิตรกรรมญี่ปุ่น คิจิมะ เรียวกัง จากภาพยนตร์เรื่อง เคท 2021.....	161
ธรรมศักดิ์ เอื้อรักสกุล	
27. มิติสัมพันธ์แห่งชีวิต.....	169
นพอนันต์ บาลีสี่	
28. การออกแบบจดหมายข่าวสภาพณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์แห่งประเทศไทย.....	178
นลินา องค์กรสิงห์	
29. การสะท้อนจิตใจมนุษย์ผ่านภาพประกอบเวกเตอร์.....	185
นิภัทร์ ปัญญวานันท์	
30. สติ ความกลัว และที่ว่าง.....	190
ปรววรรณ ดวงรัตน์	
31. ภิกษุ.....	200
ประจักษ์ วังศรีแก้ว	

สารบัญ (ต่อ)

32. การออกแบบเครื่องแต่งกายบุรุษเพื่อพัฒนาสินค้าชุมชนโดยใช้แนวคิดการออกแบบจากศิลปะรูปแบบ เมมphis: กรณีศึกษาผ้าขาวม้าหน้าหมื่นศรีอำเภอนาโยง จังหวัดตรัง.....	206
ปรัชญา พิระตระกูล	
33. ลีลาวิถีชีวิต.....	214
ปัทมาสน์ พิณนุกูล	
34. มิติแห่งความสงบร่มเย็น.....	219
พงศกร ฉิ่งกังวานชัย	
35. ชุดการเรียนรู้ “ ถอดรหัสอุปแต้มสู่การออกแบบผลิตภัณฑ์ ”.....	223
เพชร วงษ์วรรณ, อินทิรา พรหมพันธุ์	
36. ลวดลายอัตลักษณ์: ทำฉลอม.....	231
พรพิมล ศักดา, ชฎาพร ศรีรินทร์	
37. ละครทดลองในห้องทดลอง:กระบวนการสร้างสรรค์ละครเวทีเรื่อง Laboratory.....	235
พลฤทธิ สมุทรกลิน	
38. เส้นและสีแสดงภาพลักษณ์เคลื่อนไหว.....	242
พิบูลย์ มังกร	
39. “น้ำตัน” : เครื่องประดับเงินเชิงวัฒนธรรมล้านนาสไตส์.....	250
ภาณุพงศ์ จงขานสิทธิ์	
40. การออกแบบคาแรคเตอร์ดีไซน์ : The Vengeance	258
ภาณุวัฒน์ เสงี่ยม	
41. งานสร้างสรรค์ออกแบบเครื่องแต่งกายชุดประจำชาติสุภาพบุรุษ ถิ่นสยาม จังหวัดสุราษฎร์ธานี 2556.....	266
ยุทธนา บุญอาษาทอง, เบญจมาภรณ์ สุธิราวุธ	
42. The crazy twisted antagonists	273
วัชรพล หงษ์ทอง	
43. ความสุขในความไม่สมบูรณ์แบบ.....	280
วัชรภาพร ศรีสุข	
44. การออกแบบสปาและนวดแผนไทย “สาทร สปา”.....	285
ศรีดาราทิพย์	
45. การออกแบบตัวละครสำหรับวีดิโอเกม.....	293
ศิริเดช ศรีสมบูรณ์	
46. ร่องรอยของความโดดเดี่ยว.....	299
สิทธิธรรม โรหิตะสุข	

สารบัญ (ต่อ)

47. การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะชุด “ขอให้เราโชคดี”	306
สิริภา จันทะบูลย์	
48. จิตรกรรมและหนังสือกริด (Flipbook) จากจินตนาการแห่งความทรงจำที่สะท้อนความสุขความรัก และความผูกพัน.....	312
สุทธาสินีย์ สุวฒโท	
49. ภาพร่างเพียงร่างเงา.....	320
สุพจน์ ศิริรัชนิกร	
50. “ข้าง” การอนุรักษ์ในภาวะการณ์ปัจจุบัน.....	325
สุวดี ประดับ	
51. ถอดรหัสอัตลักษณ์ไทยร่วมสมัย.....	330
อรทยา สารมาศ	
52. ปอดกลางเมือง.....	338
อุกฤษ วรรณประภา	
53. จิตรกรรมสีน้ำ กวนเกษียรสมุทร.....	343
เอกราช วรรณสมุทรปราการ	

มายน์ - แมสก์ - มี

Mine – Mask - Me

ทรงเกียรติ ภาวดี, ZONGKIAT PAVADEE

สาขาวิชาเทคโนโลยีดิจิทัล คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต อ.เมือง ภูเก็ต 83000

Digital Technology Program,

Faculty of Science and Technology Phuket Rajabhat University Muang Phuket 83000

E-mail : zorkia@gmail.com

บทคัดย่อ

ภาพถ่ายเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้ แนวคิด และความรู้สึกไปยังผู้อื่น ภาพถ่ายที่ดีจะเป็นภาษาสากลที่ทำให้คนต่างชาติต่างภาษา สามารถเข้าใจและรับรู้อารมณ์ต่าง ๆ ที่แฝงในภาพนั้นได้โดยไม่ต้องใช้คำบรรยายและสื่อสารได้มากกว่าคำพูด แต่การรับรู้และตีความจะขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนบุคคล การจัดองค์ประกอบภาพถ่ายการใช้โทนสี เส้นนำสายตา สัญลักษณ์ที่มีความหมายโดยนัยทางสังคมที่มีความเชื่อมโยงกับมายาคติ จึงเป็นสิ่งสำคัญของการถ่ายภาพ เพื่อให้สามารถถ่ายทอดความรู้สึกที่ต้องการไปยังบุคคลอื่นได้มากกว่าความสวยงามหรือสุนทรียทางทัศนศิลป์ที่สามารถสัมผัสได้โดยตรง ผลงานสร้างสรรค์ชิ้นนี้ได้พยายามถ่ายทอดความรู้สึกต่อสถานการณ์โควิด-19 ซึ่งมีผลกระทบอย่างรุนแรงในทุกมิติของจังหวัดภูเก็ต โดยถ่ายทอดผ่านหน้ากากอนามัยที่ลอยเกลื่อนอยู่ในชุมชนเมืองซึ่งเป็นสัญลักษณ์แห่งความรุ่งเรืองของภูเก็ตในยุคสมัยการทำเหมืองแร่ก่อนก้าวสู่ยุคอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและประสบวิกฤติการณ์โควิด-19 ในปัจจุบัน ด้วยการจัดองค์ประกอบของภาพให้มีจุดสนใจจากเส้นนำสายตาเลือกใช้โทนสีขาวดำและตัดด้วยสีของหน้ากากอนามัย เพื่อขับให้ภาพมีมิติและเน้นจุดที่ต้องการสื่อสารที่ต้องการให้รับรู้ถึงอารมณ์และความหมายโดยนัยของภาพนี้

คำสำคัญ: โควิด-19, หน้ากากอนามัย, ชุมเมือง

Abstract

Photograph is one of the fields of art that is used as a tool to express emotion, knowledge, concept and the feeling to other people. A good photograph will be a universal language enabling foreigners with different languages to understand and acknowledge the various emotions in that picture without words and it can communicate more than words. However, acknowledgement and interpretation will depend on personal experience. Arrangement of the components of photographs by using tone of color, leading line, symbol with social meaning connecting with mythology are important parts of photography so that the required feelings could be passed on to other people more than beauty or aesthetics of

visual art that can be touched directly. This workpiece tries to pass on the feeling toward COVID-19 situation which severely impacts every dimension of Phuket by passing on through the masks floating everywhere in the mine. It is the symbol of Phuket's civilization in the era of mineral mine before entering into tourism industry era and faced with COVID-19 situation. Nowadays, with arrangement of photograph components to have interesting point from the leading line and used black-white tone and contrast with the color of the masks in order to drive photographs to have dimension and focused on the point wished to communicate to people to know the emotion and implicit meaning of this photograph

Keywords: COVID-19, Mask, Mine

1. ความสำคัญหรือความเป็นมาของปัญหา

สถานการณ์ของโควิด-19 ที่รุนแรงและแพร่ระบาดไปทั่วโลกส่งผลให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวโลกหยุดชะงักธุรกิจโรงแรมที่เป็นแกนหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับผลกระทบเป็นอย่างมากจากการลดลงของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญและได้รับความนิยมสูงสุดในภาคใต้ ขณะเดียวกันยังเป็นเมืองที่มีวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมที่มีความโดดเด่นแบบชิโนโปรตุกีสเป็นเมืองที่มีความทันสมัยและเป็นเมืองนานาชาติแต่ยังคงดำรงศิลปะและวัฒนธรรมของตนเองได้อย่างชัดเจน (เอมิกาเหมมินทร์, 2564) ในภาวะที่โควิด-19 ระบาด มาตรการต่าง ๆ ถูกนำมาใช้เพื่อหยุดยั้งการกระจาย การวัดอุณหภูมิ การรักษาระยะห่าง กักตัว ฉีดวัคซีน รวมถึงการรักษารูปแบบต่างๆ และบางอย่างได้กลายเป็นวิถีปกติใหม่ (New Normal) เช่น การใส่หน้ากากอนามัย แต่ด้วยระยะเวลาการกระจายเชื้อที่ยาวนานเกินความคาดหมายจึงมีผลกระทบต่อสภาพทางจิตใจของคนทั้งทางตรงและทางอ้อม ยุคของโควิด-19 เป็นทั้งการทำลายและสร้างสิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น เป็นช่วงเวลาแห่งประวัติศาสตร์อีกหน้าหนึ่งที่จะมนุษย์จะต้องจดจำไว้ในความทรงจำ

ภาพถ่ายเป็นเครื่องมือสำหรับการบันทึกประวัติศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ ทิวทัศน์ สิ่งแวดล้อม หรือบุคคล อาจเป็นการถ่ายเพื่อบันทึกหลักฐานต่าง ๆ ตามความเป็นจริงเพื่อใช้บอกเรื่องราวทางสังคม สิ่งแวดล้อม หรือเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน หรือเป็นการถ่ายภาพเพื่อนำมาสร้างสรรค์แสดงออกถึงจินตนาการทางความคิดของมนุษย์ในนามของศิลปิน ผลงานภาพถ่ายที่สร้างสรรค์ออกมาจึงสะท้อนจินตนาการของผู้ถ่ายและสามารถสร้างการรับรู้ในเชิงทัศนศิลป์ร่วมกันได้

2. แนวคิด / ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ภาพถ่ายงานสร้างสรรค์ “Mine – Mask – Me” เป็นการถ่ายภาพโดยจัดภาพในแนวตั้ง โดยรักษาทัศนมิติ (Perspective) ให้ตั้งฉาก เพื่อนำเสนอให้เกิดความรู้สึกมั่นคง แข็งแรง มีการกำหนดฉากหน้า และฉากหลังเพื่อให้ภาพถ่ายดูมีมิติ โดยใช้เทคนิคการจัดองค์ประกอบภาพแบบเลเยอร์ (Layer) โดยแบ่งพื้นที่ออกเป็น ส่วน ๆ ให้เกิดมิติเชิงลึกที่ไม่เท่ากันแบ่งออกเป็น ส่วนหน้า (foreground) ส่วนกลาง (middle-ground)

และฉากหลัง (background) ในการถ่ายภาพบางครั้งก็ไม่จำเป็นต้องมีส่วนประกอบของเลย์เออร์ครบทั้งสามส่วน ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ในขณะที่ถ่ายภาพนอกจากนี้นักถ่ายภาพควรทำลายกฎเพื่อสร้างสรรค์งานในแบบทดลอง (อนันต์จิรมหาสุวรรณ, 2550: 124)

การจัดองค์ประกอบภาพซึ่งเป็นศิลปะในการจัดวางวัตถุที่อยู่ตรงหน้าให้อยู่ในกรอบภาพให้เหมาะสม เกิดความสวยงามและน่าสนใจตามการจัดองค์ประกอบภาพสรุปได้ดังนี้ (สุรพงษ์บัวเจริญ, 2554: 258-303)

1. ส่วนประกอบภาพ (the image components) ส่วนประธาน (principal) คือจุดสนใจหลักที่อยู่ในภาพสามารถจัดวางอยู่ที่ตำแหน่งใดของภาพก็ได้แต่เมื่อจัดวางตำแหน่งแล้วสามารถรับรู้ได้ทันทีว่าเป็นจุดสนใจหลักที่ต้องการนำเสนอ

2. การกำหนดจุดเด่นของภาพ (dominance) จุดเด่นหรือจุดสนใจ (point of interest) คือส่วนที่มีความโดดเด่นสะดุดตามากที่สุดและเป็นจุดศูนย์รวมความคิดของภาพ (central idea) จุดเด่นไม่ควรมีมากกว่าหนึ่งจุดเพราะจะเป็นตัวแย่งความสนใจกันเอง

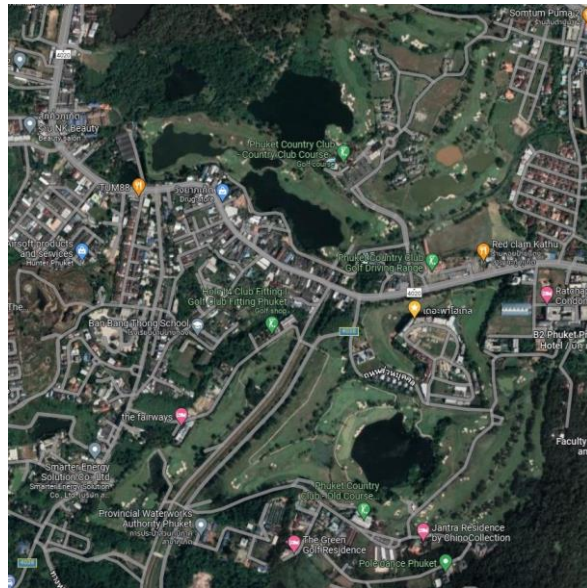
3. การเน้น (emphasis) เป็นการกระทำเพื่อสร้างให้เกิดความโดดเด่นขึ้นมาเป็นจุดสนใจมากที่สุดของภาพโดยการเน้นจุดสนใจเช่นการเน้นด้วยการใช้องค์ประกอบที่ตัดกัน (emphasis by contrast) การเน้นด้วยขนาด (emphasis by shape) คือการเน้นด้วยความใหญ่หรือเล็กของรูปร่างรูปทรงหรือการเน้นด้วยการจัดวางตำแหน่ง (emphasis by placement) การเน้นโดยการจัดวางตำแหน่งในบริเวณที่เหมาะสมเมื่อจัดวางแล้วต้องไม่มีองค์ประกอบอื่นมาแย่งความสนใจบริเวณนั้นให้เกิดความสับสน

4. รูปแบบการจัดภาพ (type of composing) การจัดภาพสามารถวางได้ทั้งแนวตั้งและแนวนอนโดยพิจารณาาร่วมกันระหว่างขนาดและที่ว่างว่าสัมพันธ์กันอย่างไร

3. กระบวนการในการสร้างสรรค์

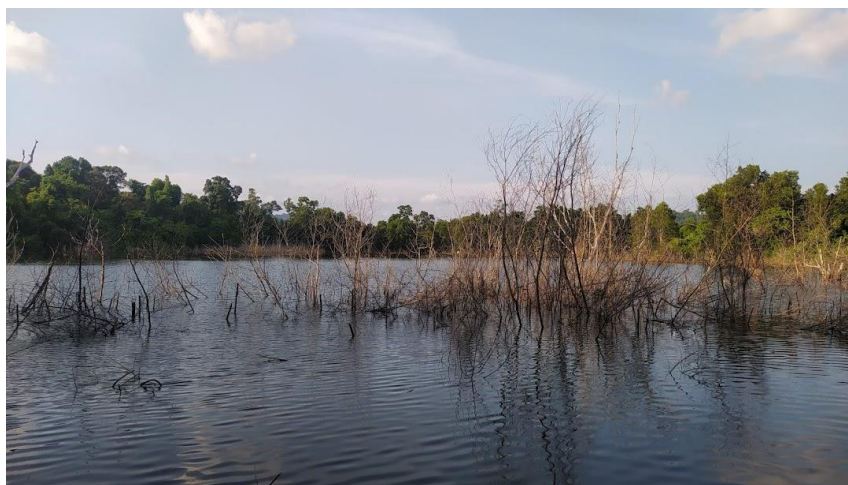
งานสร้างสรรค์ “Mine – Mask – Me” ผู้สร้างสรรค์ได้ดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาและคัดเลือกสัญลักษณ์ที่จะใช้ถ่ายช่วงเวลาแห่งการแพร่ระบาดของโควิด-19 ที่เหมาะสมสามารถสร้างความรู้สึกร่วมและสะท้อนตัวตนของคำว่าจังหวัด “ภูเก็ต” ได้มากที่สุดผ่านภาพถ่าย จากการศึกษาเอกสารประวัติความเป็นมาของภูเก็ต ยุคแห่งความรุ่งเรืองและอยู่ในความทรงจำก่อนหน้าที่จะเปลี่ยนผ่านเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในยุคปัจจุบันก็คือยุคของ “การทำเหมืองแร่” และผู้สร้างสรรค์เลือกใช้ “ขุมเหมือง” เป็นตัวแทนของความรุ่งเรืองที่ล่มสลายไปตามกาลเวลา โดยขุมเหมืองนี้จะพบได้ทั่วไปในจังหวัดภูเก็ตสภาพในปัจจุบันที่เป็นเพียงแค່แหล่งเก็บน้ำสำหรับอุปโภค/บริโภค ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ตัวอย่างชุมชนเมืองในจังหวัดภูเก็ต
ที่มา : ภาพถ่ายจาก Google Maps

3.2 ค้นหาและเลือกชุมชนเมืองสำหรับการสร้างสรรค์ผลงาน เงื่อนไขที่ผู้สร้างสรรค์กำหนดไว้คือ 1) ชุมชนเมืองนั้นจะต้องมีต้นไม้ล้อมรอบ เพราะไม่ต้องการให้มีตึกหรืออาคารสิ่งปลูกสร้างใด ๆ ปรากฏอยู่ในผลงานสร้างสรรค์ 2) มีต้นไม้ที่ยืนต้นตายในชุมชนเมืองอยู่กลางภาพ เพื่อสร้างความรู้สึกเหงา อ้างว้างและเป็นตัวแทนของการจากไปตามการเปลี่ยนผ่านของยุคสมัยด้วยกาลเวลา 3) มีน้ำในชุมชนเมือง ลมแรงไม่แรงจนทำให้เกิดริ้วคลื่นบนผิวน้ำที่มากเกินไป ไม่มีจอกแหวน วัชพืชหรือขยะลอยอยู่บนผิวน้ำ ที่จะรบกวนหรือดึงความสนใจของภาพถ่ายที่สร้างสรรค์ออกมา 4) สามารถเข้าไปถ่ายภาพในช่วงเย็น เพื่อให้ได้ภาพที่ไม่มีความเปรียบต่างของสี (Contrast) ที่มากเกินไป และได้พบว่าชุมชนเมืองแห่งหนึ่งใน อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต มีเงื่อนไขตรงตามที่กำหนดไว้ (พิกัดภูมิศาสตร์ 7°52'54.6"N 98°21'28.6"E) ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ชุมชนเมืองที่ถูกเลือกสำหรับสร้างสรรค์ภาพถ่าย

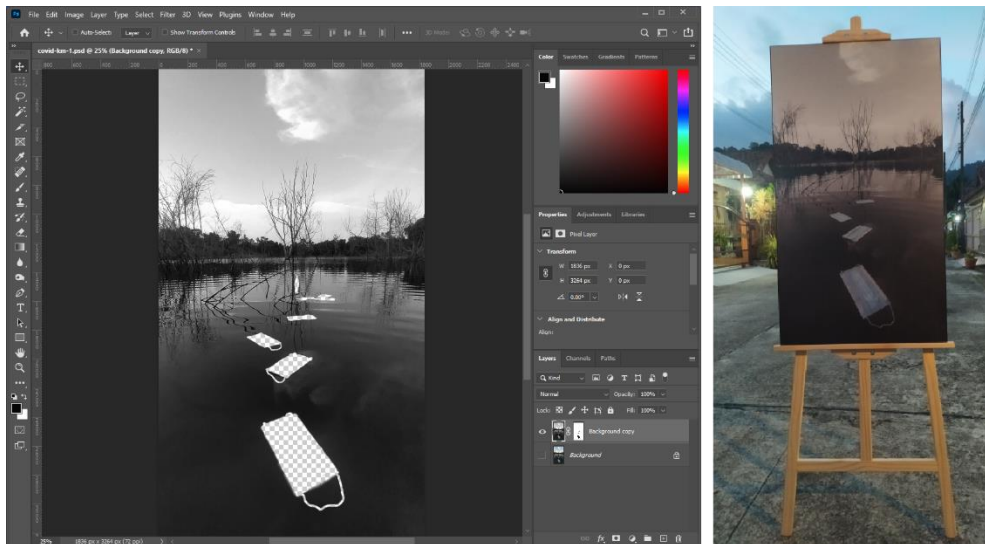
3.3 ออกแบบภาพถ่าย โดยจะให้ภาพถ่ายขาวดำแบบแนวตั้ง (Portrait) องค์ประกอบของวัตถุในภาพ ระยะใกล้จะเป็นหน้ากากอนามัยที่ลอยบนผิวน้ำ ระยะกลางเป็นต้นไม้ยืนต้นตาย และระยะไกลหรือฉากหลังเป็นต้นไม้ที่ยังมีชีวิตและท้องฟ้าโปร่ง โดยแบ่งอัตราส่วนของภาพจากด้านบนลงล่างคือ 40% แรกเป็นพื้นที่ของท้องฟ้าและแนวต้นไม้ที่ยังมีชีวิตเป็นฉากหลังและเป็นส่วนที่มีความสว่างที่สุดในภาพ 20% ถัดมาเป็นบริเวณกลางภาพเป็นส่วนของผิวน้ำที่มีแสงกระทบจากท้องฟ้าและเห็นริ้วคลื่นบนผิวน้ำ เพื่อสร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวและมีชีวิต เป็นส่วนที่คั่นกลางระหว่างส่วนที่เป็นท้องฟ้ากับส่วนที่เป็นน้ำ 40% ที่เหลือเป็นภาพของผิวน้ำที่สงบนิ่งไล่เฉดจากพื้นที่กลางภาพจากสว่างไปมืดดำสนิทที่ด้านล่างของภาพ โดยในบริเวณนี้จะมีหน้ากากอนามัยหลายชิ้นลอยอยู่บนผิวน้ำนำสายตาทอดยาวไปสู่ต้นไม้ที่ยืนต้นตายกลางน้ำและกลางภาพ

3.4 ทดลองถ่ายภาพ ณ ชุมเหมืองที่เลือกไว้โดยทดลองในช่วงเวลา 15:00 – 19:00 น. ระหว่างวันที่ 26 – 28 เมษายน 2565 เป็นระยะเวลา 3 วัน รวมจำนวน 270 ภาพ เพื่อหาเวลาที่แสงเหมาะสมที่สุดสำหรับท้องฟ้าและพื้นน้ำที่มีแสงสะท้อนจากฟ้า มีริ้วคลื่นที่เกิดจากลมพัดบนผิวน้ำที่ไม่มากจนเกินไป พบว่าเวลาที่เหมาะสมสำหรับการถ่ายให้ได้ภาพอย่างที่ต้องการ คือช่วงเวลา 18:00 – 18:30 น. ดังภาพที่ 3 ที่เป็นส่วนหนึ่งของภาพที่ได้ทดลองถ่าย

ภาพที่ 3 ตัวอย่างภาพถ่ายในเวลาต่างๆ กัน

3.5 ปรับแต่งภาพด้วยโปรแกรมและพิมพ์ลงผ้าใบซึ่งกรอบ ขั้นตอนนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้โปรแกรมกราฟิก Adobe PhotoShop ในการปรับแต่งภาพให้สมบูรณ์ตามที่ออกแบบไว้มีการลบบางส่วนของภาพ เช่น ฟองอากาศหรือเศษหญ้าที่ลอยบนผิวน้ำ ทำการปรับภาพให้เป็นขาวดำ แล้วดึงสีฟ้าในส่วนของหน้ากากอนามัยขึ้นมาแสดง ทำให้เป็นภาพขาวดำที่เด่นด้วยสีฟ้าของหน้ากากอนามัย จากนั้นจึงนำไปพิมพ์ลงผ้าใบซึ่งกรอบขนาด 20 x 35 นิ้ว ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ปรับภาพด้วยโปรแกรมกราฟิกและพิมพ์ลงผ้าใบ

4. การวิเคราะห์ผลงาน

งานสร้างสรรค์ภาพถ่าย “Mine – Mask – Me” เป็นการถ่ายทอดอารมณ์ของช่วงเวลาที่มีการระบาดของโควิด-19 ในจังหวัดภูเก็ต ด้วยการถ่ายภาพของหน้ากากอนามัยสีฟ้า (Mask) ที่เป็นตัวแทนของความสะอาด การรักษา สุขอนามัย โรงพยาบาล ที่คนส่วนใหญ่จะมีความผูกพันและคุ้นชินสร้างอารมณ์ของการยอมจำนนและยอมรับกับสิ่งที่ตนเอง (Me) ต้องต่อสู้และเดินหน้าต่อไปในสภาวะโควิด-19 การใช้ภาพขาวดำทำให้อารมณ์ดูเศร้าหมองแต่มีพลังของมวลหมู่ที่อยู่ในสภาพเดียวกัน ประหนึ่งชะตากรรมของผู้คนที่อยู่ในยุคโควิดที่ไม่มีทางเลือก การลดทอนสีของภาพให้เป็นขาวดำเปรียบเสมือนทุกคนต้องเผชิญกับชะตากรรมและรอคอยความหวังอันเดียวกัน ถึงแม้จะมีสถานภาพทางสังคมที่ต่างกันหรือไม่มีความเกี่ยวข้องกันเลยก็ตาม สำหรับชุมชนเหมือง (Mine) นั้น เป็นตัวแทนอันชัดเจนที่ความรุ่งเรืองของจังหวัดภูเก็ตในอดีต ถึงแม้ในวันนี้จะไม่มีคุณค่าในทางเศรษฐกิจเพราะไม่มีการทำเหมืองแล้ว แต่ชุมชนเหมืองก็ยังเป็นแหล่งน้ำ ยังให้ประโยชน์แก่ผู้คน ภาพของหน้ากากอนามัยลอยอยู่ในชุมชนเหมือง จึงเป็นเหมือนการกระตุ้นเตือนให้คิดและมองอะไรบางอย่างที่ผ่านมา สิ่งที่เกิดขึ้นในปัจจุบันกำลังจะผ่านไป และทุกอย่างจะกลายเป็นอดีตให้จดจำ ณ สถานที่เดิม แต่ต่างกันในเวลา

5. สรุป

งานสร้างสรรค์ภาพถ่ายนี้ผู้สร้างสรรค์ได้พยายามถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกของตนเองในสถานการณ์โควิด-19 ของจังหวัดภูเก็ต โดยยึดหลักของการใช้โทนสีของภาพเพื่อถ่ายทอดอารมณ์นำเสนอออกมา องค์ประกอบที่ลงตัวของภาพถ่ายไม่ได้เกิดจากความบังเอิญ แต่มาจากการวิเคราะห์เพื่อหาสัญลักษณ์หาตัวแทนของความรู้สึกต่าง ๆ มาจัดองค์ประกอบ การเลือกสัดส่วนของท้องฟ้าและผิวน้ำมาจากความตั้งใจให้มีลักษณะสมดุลไม่ให้น้ำหนักมากไปทางใดทางหนึ่ง อันอาจทำให้จุดประสงค์หลักของภาพที่ต้องการสื่อพร่าเลือนหรือถูกมองข้ามไปเพราะมีส่วนอื่นที่มีจุดเด่นดึงดูดสายตามากกว่า ภาพถ่ายที่ดีไม่จำเป็นต้องมีคำอธิบาย

และภาพถ่ายที่ดีก็ควรจะเปิดโลกทัศน์ของการรับรู้เชิงความหมายแก่ผู้ชมได้ ภาพถ่ายเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เจียบ ทรงพลัง จรรโลงใจ และเกิดสุนทรียทางศิลปะไปพร้อม ๆ กัน สุดท้ายนี้ผู้สร้างสรรค์หวังว่าผลงานชิ้นนี้คงพอจะเป็นแนวทางและแรงบันดาลใจกับนักถ่ายภาพและสร้างสรรค์ภาพถ่ายเพื่อศึกษาและปรับใช้กับงานของตนเองได้

เอกสารอ้างอิง

สุรพงษ์บัวเจริญ. (2554). องค์ประกอบศิลป์สำหรับนักถ่ายภาพ. กรุงเทพฯ: เอ็นไอเอส.

อนันต์จิรมหาสุวรรณ. (2550). ถ่ายภาพให้ได้อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดีจำกัด.

เอมิกาเหมมินทร์. (2564). ผลกระทบของทีมผู้บริหารต่อการรับรู้ผลการดำเนินงานของธุรกิจโรงแรมในจังหวัดภูเก็ต. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์นมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. 7(2). 222-238.

